

תיקון ליקויים

מפעלי המים בערבה

דו"ח שנתי 16, עמ' 280

יתרות זכות בסך 28,750 ל"י, המתייחסות לתשעה קידוחים, שנרשמו עוד ב-1962/63, לא מצאו ביטוי בחשבונות, כפי שסוכמו עם משרד הפיתוח. בעקבות הביקורת נתנה "מקורות" הוראה לרשום את יתרת הזכות לטובת הממשלה.

החברה לא זיכתה את הממשלה. היא הסבירה, שבמפעל הושקעו סכומים העולים על התשלומים השוטפים של המדינה, ומאחר שביצוע עבודות במפעל נמשך, בדעתה לערוך את החשבון הסופי על השקעותיה במפעל בעת העברתו לבעלותה. המשא ומתן עם משרד האוצר עוד לא הסתיים.

ברוב המקרים הגישה "מקורות" למשרד החקלאות את החשבונות בפיגור של 4 עד 8 חודשים. בפעולות רישום נוספות, שהתייחסו ל-1964/65, נרשמו השקעות בסך 462,524 ל"י; לא הוכנו חשבונות על השקעות נוספות אלה.

החשבונות בסך 462,524 ל"י הוגשו למשרד החקלאות רק בסוף דצמבר 1965. חשבו-ניות חלקיות לביצוע עבודות ב-1965/66 הוגשו בפיגור של 3 עד 4 חודשים. החשבונות לסוף 1965/66 המתייחסות לפעולות רישום נוספות, הסתכמו ב-205,995 ל"י והועברו למשרד בסוף אוקטובר 1966, דהיינו בפיגור של כשישה חודשים.

מפעל ערבה — ים המלח חוייב בסוף 1964/65 בעבור שעות העבודה, לפי תעריף שהיה גבוה מההוצאה למעשה. כתוצאה מכך נשאר בידי "מקורות" עודף בסך של כ-8,000 ל"י. בעבור הוצאות כלליות של החברה חויב המפעל ב-10% על ההוצאות הישירות. ההוצאות הכלליות היוו למעשה אחוז נמוך מזה, אולם מחוסר פרטים בחשבונות המפעל לא ניתן לקבוע מהו הסכום העודף.

"מקורות" לא ערכה בדיקה של החיובים בעד שכר עבודה והוצאות כלליות ל-1964/65, וממילא לא חלו שינויים בחיובים שנעשו. החברה הסבירה, שהבדיקה לא נעשתה מתוך הנחה, כי המפעל יעבור לרשותה כמפעל מים אזורי; היא גם הבהירה, שלא הייתה אפשרות מעשית לזקוף לחובת חשבון המפעל את השיעור המדויק של ההוצאות הכ-לליות ולכן נזקפו 10% על ההוצאות הישירות, השיעור המקובל לביצוע עבודות עבור משרד החקלאות ואחרים. הפעלת המפעל כמפעל מים אזורי אינה מבטלת, לדעת הבי-קורת, את הצורך בעריכת הבדיקה הדרושה.

טיב מי השתייה

דו"ח שנתי 15, עמ' 254; דו"ח שנתי 14, עמ' 220

תוצאות מעקב אחר תיקון ליקויים בנושא זה ראה לעיל, בפרק על מניעת זיהום מים.